

بررسی فراوانی ضایعات پیگمانته دهانی
در بیماران مراجعه کننده به بخش
بیماری های دهان دانشکده دندانپزشکی
یزد در سال ۱۴۰۳

تهیه کننده: نرگس دستمرد

گروه هدف: متخصصان و پژوهشگران

کد طرح: ۱۸۰۶۳

پاییز ۱۴۰۳

رنگ مخاط دهان می تواند در اثر تجمع مواد پیگمانته اندوژن و اگزوزن تغییر کند. بعضی از ضایعات پیگمانته دهانی می توانند علائم مهم برخی بیماری های سیستمیک باشند و تشخیص قطعی و سریع از آنها می تواند کمک بزرگی به بهبود کیفیت زندگی بیمار نماید. از این رو این مطالعه با هدف بررسی فراوانی ضایعات پیگمانته دهانی در بیماران مراجعه کننده به بخش بیماری های دهان دانشکده دندانپزشکی یزد در سال ۱۴۰۳ انجام شد.



طی یک مطالعه توصیفی مقطعی ضایعات پیگمانته دهانی در ۶۰۰ مراجعه کننده به بخش بیماری های دهان دانشکده دندانپزشکی یزد در سال ۱۴۰۳ بررسی شد. تعداد ۲۷۸ نفر (۴۶,۳٪) دارای ضایعات پیگمانته دهانی بودند. پیگمانتاسیون فیزیولوژیک (۵۹,۹٪) بیشترین شیوع را داشت. ارتباط آماری معناداری بین مصرف دخانیات و پیگمانتاسیون دهانی مشاهده شد. بررسی دقیق ضایعه پیگمانته جهت پی بردن به انواع دارای پروگنوز ضعیف پیشنهاد می گردد.



خبر پژوهشی

فراوانی پیگمانتاسیون دهان در مراجعین بخش بیماری های دهان دانشکده دندان پزشکی سال ۱۴۰۳، ۴۶،۳ درصد بود.

پیگمانتاسیون فیزیولوژیک و بعد از آن ملانوزیس سیگاری بیشترین و پیگمانتاسیون به صورت آمالگام تتو و ماکول ملانوتیک کمترین فراوانی را داشت.

اکثر مراجعین به ویژه جوانان دارای ضایعه پیگمانته دهانی بودند و پیگمانتاسیون فیزیولوژیک رایج ترین آنها بود. بررسی دقیق ضایعه پیگمانته جهت پی بردن به انواع دارای پروگنوز ضعیف پیشنهاد می گردد.

نتیجه گیری

فراوانی ضایعات پیگمانته دهانی در مطالعه حاضر ۴۶،۳۳ درصد بود. تفاوت معناداری بین پیگمانتاسیون و مصرف دخانیات به صورت فعال یا غیر فعال وجود داشت. نیز ارتباط بین فراوانی ضایعات پیگمانته با سن، جنس، سابقه بیماری سیستمیک و سابقه مصرف دارو معنادار نبود. شایع ترین محل پیگمانتاسیون لثه بوده و کمترین محل درگیری نیز کف دهان بوده است. از نظر الگوی پراکندگی پیگمانتاسیون، بیشترین فراوانی مربوط به ضایعات منتشر بود. در این مطالعه پیگمانتاسیون فیزیولوژیک و بعد از آن ملانوزیس سیگاری بیشترین و پیگمانتاسیون به صورت آمالگام تتو و ماکول ملانوتیک کمترین فراوانی را داشت.



پیشنهادهات

با توجه به این که تشخیص دقیق ضایعات پیگمانته بسیار مهم است و مشخصات بالینی پیگمانتاسیون های خوش خیم و ملانوم شباهت هایی وجود دارد، پیشنهاد می شود مطالعات بعدی به ویژگی های بالینی این ضایعات بپردازد.

علاوه بر این مطالعات بیشتری در مورد شناسایی زودهنگام ضایعات پیگمانته توسط دندانپزشکان و بیوپسی و بررسی ویژگی های هیستوپاتولوژی این ضایعات به منظور تشخیص بهتر و دقیق تر مورد نیاز است.

منابع:

1-Albuquerque DM, Cunha JL, Roza AL, et al. Oral pigmented lesions: a retrospective analysis from Brazil. Med Oral Patol Oral Cir Bucal. 2021;26(3):e284-e291.

2-Tavares TS, Meirelles DP, de Aguiar MCF, Caldeira PC. Pigmented lesions of the oral mucosa: A cross-sectional study of 458 histopathological specimens. Oral Dis. 2018;24(8):1484-1491.